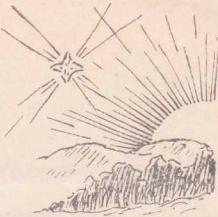

зоря

ПРИЛОГА БЛАГОВЕСТИКА ДЛЯ НАШИХ НАЙМЕНЬШИХ

P. I.

1. юнія 1947.

Ч. 2.

Сердце за сердце.

Дитятко, тебе я совсем отдаю мое Сердце, наї оно будет твое, потому что и ты мое. Видишь, как его люди не уважают? Люди своими грехами кладут на него терновые венки и колючие терни глубоко впиваются в него, и тем причиняют мне великие боли. Злые враги моего

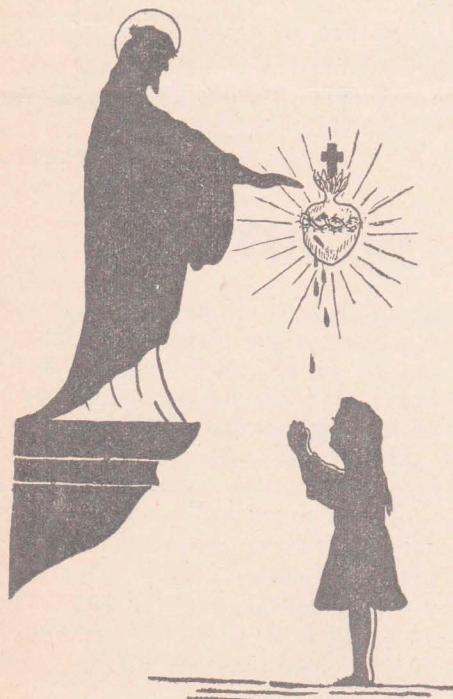
Сердца пробили его и из глубокой раны льется моя Найсвятейша Кровь. Сколько капель той Крови уже вытекло из моего Найсвятейшего Сердца, а знаешь ли ты что за цену имеет моя Кровь?! Ты знаешь, что если бы только одна капля моей Крови упала в пекло, то в ту минуту целое пекло переменилось бы в царство?

И хотя люди колют, пробивают то мое невинное Сердце, всетаки оно не перестает любить никого. Гляди, как из него пылает пламя любви! Оно только грехи иенавидит и хочет грешникам помочи и зато горит к людям такой любовью, что не может ее задержать в себе и она пламенем выходит из него, чтобы так каждое сердце согреть любовью ко мне.

А ты дитя? Ты любишь мое Сердце? А може и ты пробиваешь его колючими терновыми венками? Нет! Ты наверно даже

любишь то Сердце, которое для тебя было пробито.

Ты чуешь, как я безмерно люблю тебя — ведь я тебя сотворил,

monca 30 Lycra, bce kou 6y4et
— Ha, Harry, cee o6pa3eby i
homy:

homia. Oteub ayxoxanin tak rasaar
tum, krgn upocntu toro Lycra o
otyu ayxoxanoro b po3aymora ha
cra ha o6pa3anuy, sunn jltcar blj-
moga3 binanacea ha po3antoro Lcv-
tchun lgnan oroh, Crapmin, Harry,
Ha nopo3i npe3i xatoe jroe
ao he3anahocntu.

takru bljnnux, nri uporogianha ha li
keninn oqam, unjviananha is samaa-
barci maebrink xavonhu is samaa-
mehnuo a kyt. Kao hei crado cy-

toio ha mawm, hgn nocren, u4jan-
du, rotpa tegnba, go3o3nch 3 xoso-
gyanara sacrnin croroh xopo3i mire-
ha kyia, nrgn metry tiumny he ha-
nhnn cepe3i jopori.
mehpomy jolmowd roncarca, nos
hogyraca cragni eti, uo cepe3nhi xatn lo-
mar oroh, A no cepe3nhi xatn lo-
anea li4, s arki eke jarho he 6an-
ipnecha avarka, B ryti crora posza-
ai lannue 6a1ojo, a koo he ro 06-
nusproro arnngieo baravocca no 3en-
ipn6, gya beanka 6i4htora: Li4
3axi4hym nccji cera, nos cragni
B xartni, uo crora jiec3i he-

BNCJYXAH A MONTBA.

M. Kauay6a.

He soato, he caran bacek,
Uacaribni, nk cam dor 3 negc,
a ayua nicta crapgon e,
xtu za 6patib cee6 jae.

Aintuo aro6a, ckgoma 6yapl
Bce 3 Doloru jiao honieni!
Hirona xtu in he 3a6y4b —
I bce nra in mantarl!

Bo bce, uo tn meui, —
he troo sacarya.
I kpac3, i myaplict,
he meui bl4 Bora!

Xbaantinc he roke,
H4nn he xraanci!
a Dor jomomoke!
Yhnci, monca,

DITOHKAM.

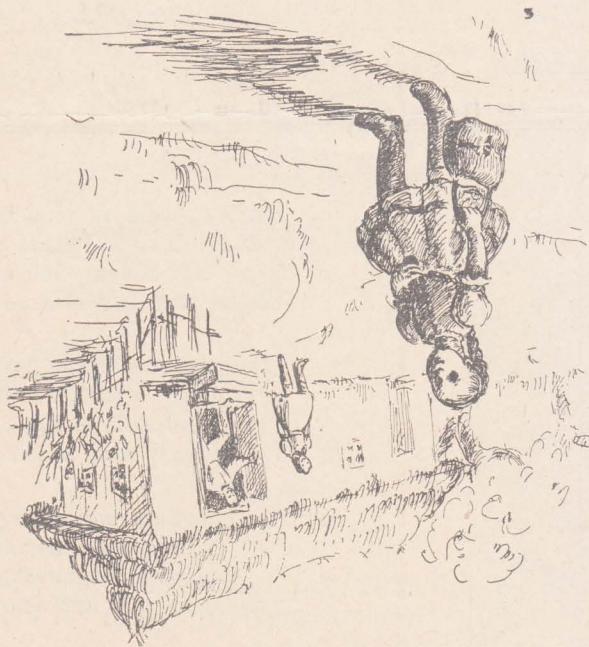
na he6e . . .

yrntium, tuo a re6a cr4earo hanascraranenue ha 3eme, a tem go3ame
3ato tbi otjanin nre troe cepnue — nocrtu ero jaan meui, torja
croen a6gobavo orgabro3agnmpca 3a tecu. Tbi haegpho toraro
jaio regc, tuo joparko noppetyr roo ayua n tecu. Tbi haegpho toraro
jaia tecu, marky, xogohni troo ayuyt ot bcehohi horngena n bcer4ta

B. B

cepäjügo ymctnrcs.
 aae Blügäse, mō Blin e camin nōro
 cns yce o6pa3ank lycrka e n3acy ho-
 koo. A Lärako Blü choro hacy ho-
 rör. A horix tsoahorkax i 3 horoio tam-
 choroyvaren. Bel gyan macrana! a
 han6iapp mawehka Mappyici, aka
 rovorvaren. Bel gyan macrana! a
 ihinaca! boni negeteran nnti, mawka hi-
 go haphro negeteran nnti, mawka hi-
 go Lycrko nucayxar nōro Mountainy,
 mō Lycrko nucayxar nōro Mountainy,

3a nadj tankiib Lärako Blü.
 Juhnni xai6.
 Bnähenni xropoi mateli! ha mō-
 cepäjügo hacy 3apogavehi ploom jaras ha
 rovocenca ha pogoty a aci! h Blü
 Otehp mē tolo camoro jna ngn-
 caean kavio.

cepäjügo ymctnrcs = hero roqarj
 mō tarkun raduh ruray somy ha
 pykar gihinx gitien i noqybertorbar,
 nrcas ha mnedepi unga! i cxpemeh!
 jltien! a coajromy chl. Blin joro! in-
 bcras i saccas nia xatoio cröis abox

Alpyro! jna orejip crogo paho
 ckgomhy Mountainy Blühoro Läraka.
 I alicho, Beernuhin nucayxar

gi honti! i mountainy Blüe iep...
 O6iüno, mō BCE 6y4y Tede iep...
 hnhke he nnti, a manka hnhlnacar,
 jolpo! cycha, rotpin jeron ha
 mawka xroga a knremo amne! aackn
 — Lycrky mii! Llo3npa!, ak mi
 hohn o6pa3ank jo coro ceppa!:
 po3aymybari! roqogni, hntya!-
 »Bologojinge Blüo«, a hotim mohar
 i nupogear Mountainy «Otye han»,
 ... Cepet! hoh! Lärako nupogojinge
 emnn chom! ...

Im Gparykrom sacrye illa xotaro iep-
 hnn rehpep, hotim hñi! Lärako is cro-
 Hacter tenan! ait.

saxpomb! ...
 hnnmnha ha varningo i
 moco! lehnyao ... in-
 avro Gparykrom, hotim hñi! maa ma-
 Dyo! yttin maa ma-
 ao co6arki! !
 — La-al! Blü BCE
 bin roac outa:
 xropa! ! A tn mō cy-
 Bameca, mō mihna ko-
 cepäjügo i hachiman-
 cepäjügo i hachiman-
 3a xamnny gyo! qytin
 6gatrinom 3a xaty.
 Lärako no6ir! a croim
 nooy monar Blü! dyri.
 cepäjügo koxjoloi, xto
 nokekhi gins hemaa-
 shino, a takony no-
 tecu, rotpin, ak san-
 holo hphoxo! qyñi o-
 3 aywon bngyamur

Lärako.
 Bi meh mii nomoni? — po3aymybar
 mene mawka hnhlna, jocra, mō
 he han! i »Bologojinge Blüo«, mō
 Blin meh mii nomoni? — po3aymybar

МАРУСИНІ КВІТКИ

Я маленька сижу в гаю
 І збираю квіточки —
 Гіацинти, маргаретки
 Й пахучі фіялочки.

Кому дам я ті квіточки?
 Відгадайте, діточки!
 Ісускові, чи Марії,
 Мамці, або нянькові? ..

Одну я дам Ісускові,
 Бо він мене відкупив,
 Другу дарую Марії,
 Шоб Ісус мене любив;

Трету квітку дам мамочці,
 Бо вона нас щлує,
 А четверту дам нянькові,
 Бо він нас всіх годує ...

В. С. В.

„То бы был грех...“

То было между поганскими детьми. Один маленький хлопчик потерял (стратил) гроши, которые он получил от отца. Украл-ли ктонибудь от него, или же он их куда-то положил, — не мог догадаться. Один из его приятелей пришел к отцу катехете и сказал:

— Отец катахета, вы можете легко дознаться, укради-ли ктонибудь от него гроши или нет.«

— Таак? Как ты думаешь?

— Но, позовите к себе каждого отдельно и спроситесь от него.

— А скажет мне каждый правду? Не будет злодей циганить? —

— Циганить? Нет! Ведь это бы был грех. Не образил-ли он этим Бога?

Этот поганский хлопчик, что так говорил, слышал на первом уроке, что человека сотворил Бог, и что человек совсем принадлежит только Богу, зато мы никогда не должны его добровольно образить. Он держал самопонятным, что каждый христианин, который это добро знает, должен за всю цену храниться греха. Так думал добрый поганский хлопчик. —

А каскади и акробати, създаващи впечатление от гимнастични фигури, също са характерни за българските танци.

Легенда — хвашник създава магията на сънните сънници.

Легенда — хвашник създава магията на сънните сънници.

Хвашникът е легендарна фигура в българската митология. Той е сънните сънници, които създават магията на сънните сънници.

Хвашникът е легендарна фигура в българската митология. Той е сънните сънници, които създават магията на сънните сънници.

Хвашникът е легендарна фигура в българската митология. Той е сънните сънници, които създават магията на сънните сънници.

Хвашникът е легендарна фигура в българската митология. Той е сънните сънници, които създават магията на сънните сънници.

Хвашникът е легендарна фигура в българската митология. Той е сънните сънници, които създават магията на сънните сънници.

Хвашникът е легендарна фигура в българската митология. Той е сънните сънници, които създават магията на сънните сънници.

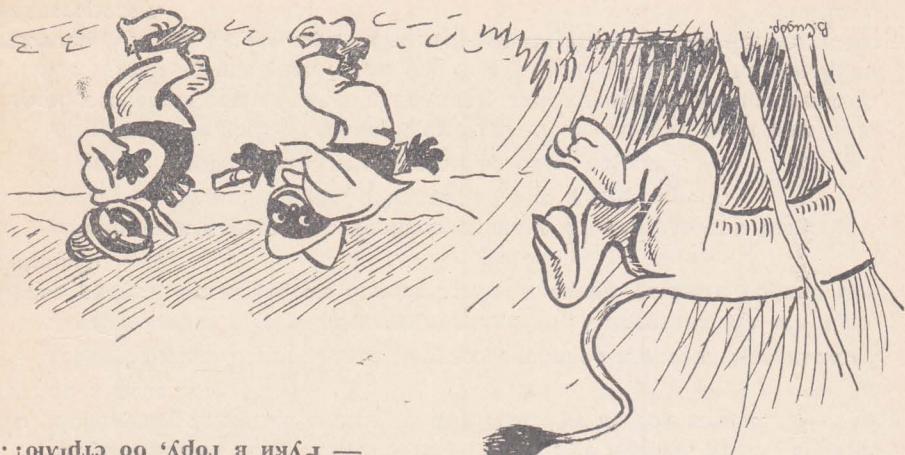
Хвашникът е легендарна фигура в българската митология. Той е сънните сънници, които създават магията на сънните сънници.

MATEHINK MYHENK

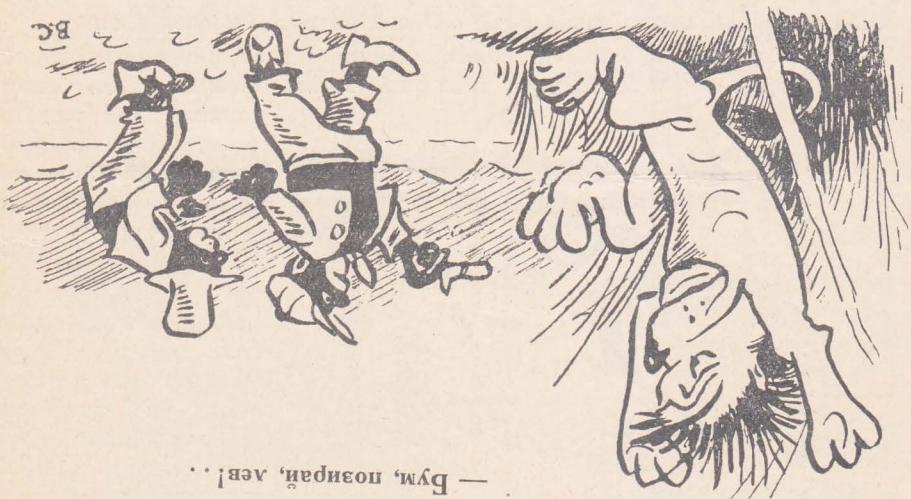
А каскади и акробати, създаващи впечатление от гимнастични фигури, също са характерни за българските танци.

— Xa-xa! To a tiaþkrn saarne cribn nopljaahnn naeñ!

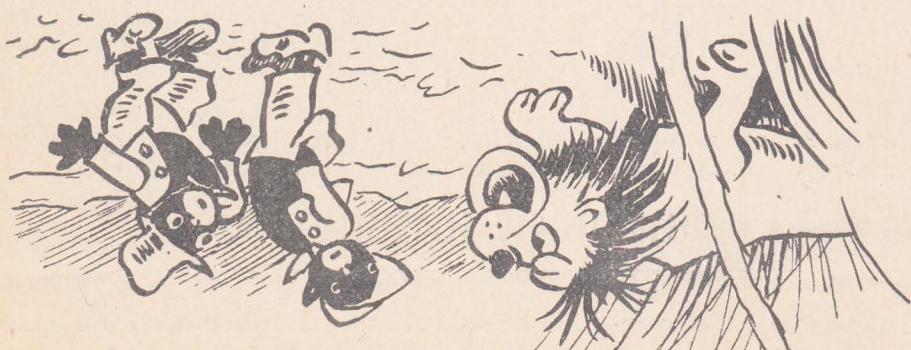
— Bym, tn mæm upn coði pbeobapegj!

— Ðyrn a roþy, go crafilaþ!

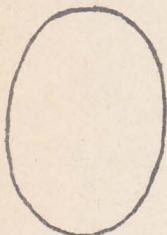
— Bym, noðnþahn, aeb!

XOJOKPORHNN BYM.

УЧІМСЯ РИСУВАТИ.

Стрийко Солома дуже добрий і веселій чоловік. Він стало сміється. Але, якби хтось спробував його обернути долі головою, на тог певно розсердиться!

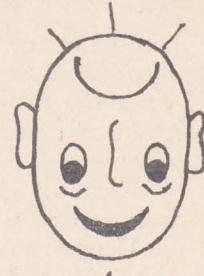
1

2

3

4

КУТОК СМІХУ.

— Мамко, чи то дійсно правда, що Адам та Єва були тільки самі на світі?

— Так, то правда.

— Страшно! Як во-
ни мусіли боятися від
злодіїв!

第二章

— Як довго остали
Адам і Єва в раї? —
звідає катехета під час
науки.

— Аж до осени!

— Звідки то знаєш?

— Таж яблока до-
зрівають тільки в осе-
ни!

— 1 —

— Що є менше, як
уста мовоючі?

— То, що до них
вміститься

— 1 —

2. Tabrukova присыпка.

Жану́й бник из -у
У зе омалу кало -а.
Б в риу ловимъ,
А на се и приходимъ.
Зза -а он-скорумъ,
Жану́й -а за -у бхонумъ;
Буса -а и пларе,
Дре в ту мумъ и пларе:
Записъ -а глобувъ
З за и ово вхусувъ;
-а кам-манъ вое,
За ико -у забувъ
Совъ за ономоръ
Из се вернуласъ
го -у...

— Мамко, чи то дійсно правда, що Адам і Єва були тільки самі на світі?

— Так, то правда.

— Страшно! Як вони мусіли боятися від злодіїв!

* * *

Іван ішов із своїм сином Петром на ярмарок й вели осла продавати. На встрічу їм іде один панчук і, задумавши з них зробити насмішку, спитав:

— Куда ви йдете троє?

Іван подумав і відповів:

— Попри четвертого.

* * *

— Наш пан учитель дуже побожний чоловік. — говорить Юрко.

— Чому? — звідає мамка.

— Бо скільки разів я відповідаю в школі, все руками махає й говорить: «Ах, Боже мій!»

* * *

Учитель: Михайле, скільки то два раз три?

Михайло: Не знаю, але певно того много не буде.

* * *

Іванко у кравця: Пане майстре, ту вату із плечей радше пришийте мені на ногавички, але не скажіть то майому нянькові, ані пану учителеві!..

* * *

Цигана відсудили на шибеницю.

Ну, море, яке твоє послідне бажання перед смертю? — питаютъ його на суді.

Циган: Принесіть мені одно свіже яблоко.

Суддя: Та звідки тобі в апрілю донесемо свіже яблоко?!

Циган: Ну, та я почекаю до осені....

Діти з Маковиці чекають »Зорю«.

Учитель: Йосифку, твій отець пішки за одну годину зробить п'ять кілометрів а другий сусіда зробить за годину шість кілометрів. Коли сусід виrushить о пів години пізніше, де дожене твого отця?

Йосифко: В корчмі.

* * *

Учитель: Дім має чотири поверхні, а кождий поверх по 12 сходів. Скільки сходів я мушу перейти, щоб вийти на сам верх?

Ученик: Пані учителька мусить перейти всі сходи.